квітень 2011
April 2011

ПРОМІНЬ
Promin

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ
РІК LI КВІТЕНЬ Ч.3
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія
Зеня Юзик
Соня Бейзик
Галя Липка
Референтки Променя
Галя Щерблюк
Ольга Лугвиненко
Річна передплата в Канаді - $25.00
Передплата до інших країн -US$30.00
Одне число - $3.00 (Включає 'GST')
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
e-mail -*promin50@yahoo.ca*

PROMIN
published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL. LI APRIL No.3

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Telephone 289-337-4516
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Zennia Yuzik
Sonja Bejzyk
Halia Lypka
Promin Conveners -
Helen Scherbluk
Olha Lugvynenko
Administrator - Oksana Sushko
Telephone **289-337-4516**
Subscription in Canada - $25.00
Other Countries - US $30.00
Single copy - $3.00
(GST is included)
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail Registration No. 09580
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Agreement No. 40011733

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ Contents

Великодні привітання ..... 1 ..... Easter Greetings
Чорнобиль ..... 8 ..... Chornobyl
Жіночі постаті ..... 14 ..... Women of Influence
Духовність ..... 16 ..... Spirituality
Мистецтво ..... 19 ..... Arts
Нашим Найменшим ..... 22 ..... For Our Children
Громадська Хроніка ..... 25 ..... Community Events
Квіти Незабутнім ..... 29 ..... In Memoriam

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Canada Periodical Fund for our publishing activities

Canada

PLEASE NOTE
NEW CONTACT INFO FOR PROMIN
tel: 289-337-4516 e-mail: promin50@yahoo.ca

Обкладинка:
Леся Росіцька Шиповик
Із Церковниого бюлетеню,
квітень 1969

Cover:
Lesia Rosizky Shipowick
From Church Bulletin, April 1969

Союз Українок Канади
Ukrainian Women's
Association of Canada

National Office
Box 102, Cudworth, SK S0K 1B0
Phone - 306 256 7013
E-mail - pz.yuz@sasktel.net

Христос Воскрес!

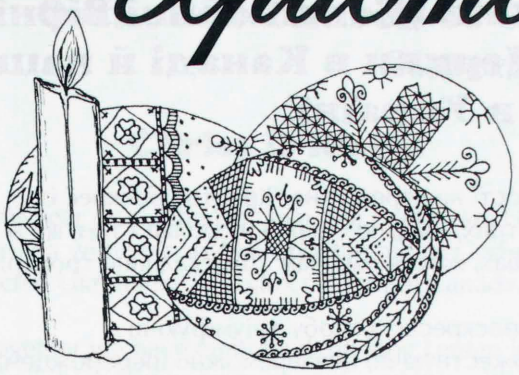

Редактори журналу Промінь із Світлим Празником Воскресення Христового сердечно вітають

Преосвященного Єпископа Іларіона, Преосвященного Єпископа Андрія, Протопресвітера Віктора Лакусту - голову Президії Консисторії, Світлу Консисторію, все духовенство УПЦК та шановних добродійок

Достойну Зеню Юзик, крайову голову СУК та центральну управу, Соню Бейзик, дост. голову СУС і голів складових організацій, голову дирекції Українського Музею Канади СУК з його філіями, Стефанію Шпитковську, голову Дирекцію СУС Фундаці, Дирекції Інститутів та Колегії Св. Андрея, провінційні управи та все наше членство

Високопреосвященного Юрія, Архиєпископа Вінніпегу і Середньої Єпархії, Митрополита Канади, Єпископа Торонта і Східної Єпархії,

Редакційну Колегію Променя - Зеню Юзик, Соню Бейзик і Галю Липку, Крайові Референтки - Галю Щерблюк і Ольгу Лугвиненко, Провінційних і Льокальних Референток, та всіх дорогих читачів, передплатників, жертводавців, дописувачів та всіх тих що підтримують журнал морально і матеріяльно

At this joyous time of the Resurrection of our Lord Jesus Christ, the Editors of Promin extend best wishes to

Yurij, Metropolitan of Canada, Primate of the Ukrainian Orthodox Church of Canada
Bishops Ilarion and Andriy, Rt. Rev. Fr. Victor Lakusta - Chair of the Presidium of the UOCC, Consistory Board Members, all clergy and their families

Zennia Yuzyk, National President of the Ukrainian Women's Association of Canada
Sonja Bejzyk, National President of the Ukrainian Self-Reliance League of Canada
Emil Yereniuk, National President of the Ukrainian Self-Reliance Association
Katrina Baziuk, National President of CYMK - Ukrainian Orthodox Youth
Jennie Ortynsky - Chair, Board of Directors, The Ukrainian Museum of Canada and its Branches,
Stephania Spytkowsky, Chair, Board of Directors CYC Foundation,
Directors of the Institutes and St. Andrew's College
National and Provincial Executives, Local Branches and all members

Our Editorial Board - Zennia Yuzyk, Sonja Bejzyk, Halia Lypka, National Promin Conveners - Halia Scherbluk and Olha Lugvynenko, Provincial and Local Promin Conveners, all of our subscribers, supporters, contributors and donors

Christ is Risen!

Возлюблені у Господі: Ієрархи, Архипастирі (Протопресвітери), Пресвітери (Пастирі), Моншество та Побожні Миряни (Боголюбиві Вірні) Української Православної Церкви в Канаді й наші Брати і Сестри в Україні!

Христос Воскрес!

Цей рік - це перший рік мойого святкування Святої Пасхи разом з вами, дорогі мої, як Митрополит нашої Богом-береженної Української Православної Церкви в Канаді. Разом ми пройшли довгий шлях Посту, який прийшов до кінця, (який закінчився) і з гарячими (палкими) серцями, запаленими духовною надією (сподіваннями), ми готуємося зустріти Воскреслого Господа. Ми більше не плачемо сльозами смутки, що наш Господь був забраний від нас через гріх людства, а плачемо сльозами радості на переможне "Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав і тим, що в гробах, життя дарував". (Пасхальний тропар)

Він воскресає з гробу тріумфуючи (торжествуючи) всепереможно (переможцем) і ми воскресли з Ним. Під час (святкуючи) Божественної Літургії, коли стоїмо перед відкритими Царськими Вратами, ми бачимо, що це є Христос, Який відкриває ворота Раю, що для нас були закриті, і нам велять: "Зі страхом Божим, вірою і любов'ю, приступіть" (Божественна Літургія).

Мої дорогі брати і сестри у Христі, ця радість мойого серця, яку я поділяю з вами у день цього славного свята. Це моя щира молитва з вами у день цього слалвного свята. Це моя щира молитва, щоб сяйво Сонця Праведности відчулося в кожному одному членів нашої Церкви і в кожній окремій парафі, бо кожен з вас є важливим елементом нашої Української Православної Церкви в Канаді, і як такий, - живого Тіла Христового.

Не переставаймо дозволяти Святому Духові опікуватися нами, показуючи істинну правду Євангелія Христа у світі і, таким чином дозволяючи всім брати участь в Пасхальній Радості, для тих, хто святкує Воскреслого Господа.

Возлюблені у Господі, я вітаю всіх вас у цей святий "день, що його сотворив Господь" (Пасхальна Утреня)

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

† ЮРІЙ, Митрополит

Beloved in the Lord: Hierarchs, Archpastors, Pastors, Monastics and pious Faithful of our Ukrainian Orthodox Church of Canada and our Brothers and Sisters in Ukraine!

Christ is Risen!

This year marks the first year that I celebrate Holy Pascha with you, as Metropolitan of our God-protected Ukrainian Orthodox Church of Canada.

Together we have embraced the long Lenten journey, which has come to an end, and it is with fervent hearts, illumined with spiritual hope that we prepare to greet the Risen Lord. We no longer weep with tears of sadness that our Lord has been taken away from us by the sin of humanity, but we weep with tears of joy for 'Christ is risen from the dead, trampling down death by death, and upon those in the tombs bestowing life.' (Paschal Troparion)

He rises from the tomb triumphant and all-victorious and we are risen with Him. Through the celebration of the Divine Liturgy, as we stand before the open Royal Doors, we see that it is Christ who opens the gates of Paradise that had been closed to us and we are commanded, 'with fear of God, faith and love, draw near'. (Divine Liturgy)

My dear brothers and sisters in Christ, this is the joy in my heart that I share with you on this glorious feast. It is my sincere prayer that the radiance of the Sun of Righteousness be felt in every single member of our church and in every single parish, for each of you is a valued element of our Ukrainian Orthodox Church of Canada and as such, the living Body of Christ.

Let us continue to allow the Holy Spirit to guide us in showing the truth of Christ's Gospel to the world and thus enabling them to participate in the Paschal Joy that is for those who celebrate the Resurrected Lord. Beloved in the Lord, I greet all of you on this holy 'day that the Lord has made' (Paschal Matins)

Christ is Risen! Indeed, He is Risen!

+ YURIJ, Metropolitan

На Великдень

Вже по Всеношній, вже по Службі Божій,
Виходять люди з церкви і кругом
Живим, неплетеним вінком
Стають на цвинтарі, веселі, гожі.

Жінки як мальви, а дівки як рожі.
Стоять поважно над своїм добром,
І ждуть, аж вийде пан-отець з хрестом
І посвятить їм тії дари Божі.

Спішіться, отче! Рік цілий чекали
Вони на теє превелике свято.
Орали, сіяли, косили і копали.

Так сорок днів щось постили завзято
І знову рік цілий прийдеться ждати,
Нім надійде таке велике свято.

Богдан Лепкий

У радісні дні

Воскресення Христового

сердечно вітаємо

Високопреосвященного Юрія, Архиєпископа Вінніпегу і Середньої Єпархії, Митрополита Канади,
Преосвященного Єпископа Іларіона, Преосвященного Єпископа Андрія,
Протопресвітера Віктора Лакусту - голову Президії Консисторії,
Всечесне Духовенство УПЦК, шановних добродійок та всіх вірних УПЦК
Все членство і прихильників - ТУС, СУК, СУМК-УПМ, Фундацію СУС,
Інститути: Св. Івана в Едмонтоні, Петра Могили в Саскатуні,
Св. Володимира в Торонто, Колегію Св, Андрея,
Український Музей Канади, СУК і філії Музею,
Редакцію журналу Промінь, Українського Голосу і Вісника,
та увесь український народ в Україні та в розсіянні сущих!

Христос Воскрес!

ЗА ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ

Соня Бейзик, голова *добр. Юстина Лучак, секретар*

ЗА ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Зеня Юзик, голова *Веспер Ковальска, кор. секретар*

ЗА ЦЕНТРАЛЮ ТОВАРИСТВА УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ

Омелян Єренюк, голова *Марко Фербей, секретар*

ЗА ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ КАНАДИ, УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ МОЛОДІ

Катерина Базюк, голова *Маркіяна Базюк, секретар*

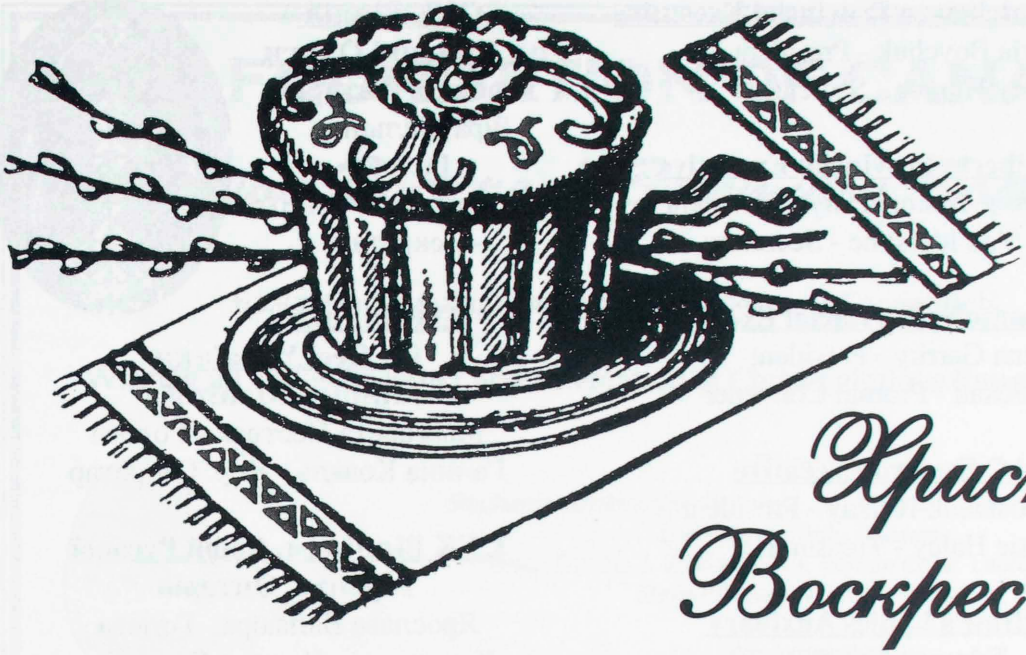

Христос Воскрес!

Із світлим празником Воскресення Христового щиро-сердечно вітаємо:

**Високопреосвященного Юрія, Архиєпископа Вінніпеґу і Середньої Єпархії, Митрополита Канади
Преосвященного Єпископа Іларіона, Преосвященного Єпископа Андрія,
Протопресвітера Віктора Лакусту - голову Президії Консисторії, Світлу Консисторію,
Редакцію Вісника, все Духовенство та всіх вірних УПЦК**

**Крайову голову Союзу Українок Канади, Зеню Юзик
Крайову голову Союзу Українців Самостійників, Соню Бейзик
Крайового голову Товариства Українців Самостійників, Омеляна Єренюка,
Крайову голову СУМК - Української Православної Молоді, Катерину Базюк, Головного Редактора Променя Орисю Сушко, редактора Оксану Сушко
Редакційну Колегію, Референток, та всіх читачів журналу Промінь, Проводи Провінційних та Місцевих Управ складових організацій СУС,
Редактора та Редакційну Колегію Українського Голосу,
Голову Стефанію Шпитковську та Дирекцію СУС Фундації,
Дирекції Інститутів та Колегії Св. Андрея, Голову і Дирекцію Українського Музею Канади СУК,
Дирекцію Редакцію Українського Голосу, Президію Світового Конґресу Українців та Конґресу Українців Канади та ввесь український народ у Батьківщині та в діяспорі**

Хай Всемогучий Господь наділить всіх нас силою, здорв'ям та одержимістю для дальшої праці у збереженні нашої організації СУС, нашої Української Православної Церкви в Канаді та у скріпленні Української Держави

бажають слідуючі:

UWAC Saskatchewan Provincial Executive
Sylvia Boychuk - President
Mary Humen - Secretary

UWAC Alberta Provincial Executive
Dr. Geraldine Nakonechny - President
Louise Van Iderstine - Secretary

UWAC Manitoba Provincial Executive
Olena Garrity - President
Maria Bosak - Promin Convener

UWAC Eastern Executive
Darcy Moskaluk-Rutkay - President
Elsie Haley - Treasurer

St. Andrew's Ladies Auxiliary
Edmonton AB
Lesia Perritt - President
Marion Ostapchuk - Promin Convener

СУК Відділ ім. Княгині Ольги
Вінніпеґ, Манітоба
Діана Бабинчук - Голова (check pres)
Марія Зайцева - Секретар

UWAC, Olena Pchilka
Yorkton SK
Mary Ann Trischuk - President
Nadine Mihaychuk - Secretary
Iris Heshka - Promin Convener

СУК Відділ ім. Лесі Українки
Гамільтон, Онтаріо
Добр. Лариса Макаренко - Голова
Ліна Смирнів - Секретар

СУК Відділ ім. Княгині Ольги
Торонто, Онтаріо
Віра Мельник - Голова
Добр. Катерина Сенцьо - Секретар

СУК Відділ ім. Лесі Українки
Вінніпеґ, Манітоба
Маргарета Пестрак - Голова
Галина Коваль - Кор. Секретар

СУК Відділ ім. Софії Русової
Торонто, Онтаріо
Ярослава Балаюра - Голова
Констанція Чорна - Секретар

UWAC, Daughters of Ukraine
Roblin MB
Martha Panasiuk - President
Iris Musey - Secretary

UWAC, St. Olha
Vernon BC
Sophia Kniaz - President
Gail Chez - Secretary

UWAC, Hanka Romanchych
Saskatoon SK
Cec Kachkowski - Presidient
Mary Humen - Secretary

SUS FOUNDATION OF CANADA

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Бажаємо Всім радісних свят Воскресення Господнє!

Wishing all a blessed Easter and celebration of Christ's glorious Resurrection!

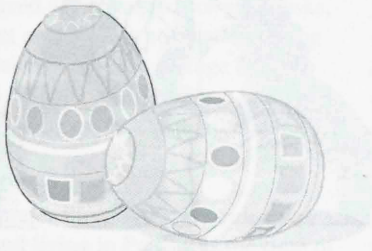

Directors

Stephania Spytkowsky, President *Walter Mayewsky, Secretary*
Leo Atamanchuk, Treasurer
Stefan Franko, J. William Strus, Roman Chez, Leona Bridges,
Steve Pillipow, Walter Manulak

Representative

Taras Zalusky

Веселих Великодних Свят!

Воскреснння Христа - це особливо радісне свято, свято віри та надії в перемозі добра над недобрими силами на землі. Ми, українці, волелюбний і мирний народ віримо, що наша Батьківщина Україна буде надалі розбудовуватися як вільна, суверна держава світу. Ми віримо, що мудрість і тактовність усього народу України поборе усякі сьогочасні проблеми в ім'я щасливого майбутнього завтрашнього дня, в ім'я щасливого життя майбутніх поколінь на своїй - Богом даній землі - Україні.

У цей Великодній час звернімо наші очі до Всевишнього Бога, що послав нам свого єдиного сина, котрий страждав за гріхи людства та прийняв смерть на хресті, щоб спасти нас та цілий світ. Це надлюдський приклад страждань нашого єдиного Бога вселяє в нас надію, дає нам силу віри, а серце наповнює любов'ю.

"Христос Воскрес! Радій співай!
В думках в душі - онова:
Воскресне встане рідний край
В багатстві, славі знову."

Цими рядами із поезії Віри Ворскло вітаю усіх українців в Україні і діаспорі з святами Христового Воскресіння, бажаю усім сильної віри у краще майбутнє нашого народу. Веселих та щасливих вам святувань.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій
Марія Шкамбара, голова

СФУЖО

CHORNOBYL

25 YEARS LATER

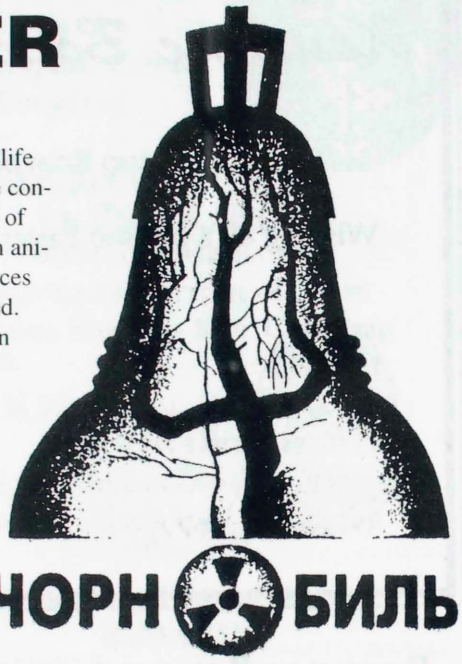

Plutonium-241 .. not very toxic, but as it slowly decays, it creates a much more dangerous isotope, americium-241," says Timothy Mousseau, a scientist from the University of South Carolina. He adds that the americium concentration is still increasing in Ukraine and Belarus where the release occurred plutonium fuel from Chornobyl. "It seems that the concentration of americium-241 in these areas reaches its maximum at about 2050," he says. Thus, 25 years after the most terrible nuclear catastrophe in history, the outcome remains unknown.

"While the ongoing debate is about the overall environmental and human costs of Chernobyl, there is a scientific conclusion, according to which, in the last 25 years since the explosion, the number of cases of thyroid cancer has increased by at least six to seven thousand cases. Because cancer can develop over decades, 25 years is not enough time to assess the real long-term impact on people," Mousseau writes (The Washington Post). "Increased incidence was the result of radioactive contamination of the food chain, which arose after the nuclear disaster. Cows ate grass contaminated with iodine-131, and then given radioactive milk, which unknowingly fed children who are the most prone to thyroid cancer. About 180,000 people are constantly around Chornobyl, and the 'exclusion zone' of 30 kilometers from the reactor must be maintained for decades."

"Environmentalists also argue about the influence of radiation on wildlife in the exclusion zone," the article continues. "Even today the influence of the Chornobyl nuclear disaster on animals and plants that become sources of food must be carefully screened. Even within the broader European Union, studies have shown that wild animals and fungi are still contaminted, even after 25 years.

April 26, 1986 was a sunny day in northern Ukraine. In Pripyat, the working-class town of 50,000, located just three miles from the reactor, people enjoy the coming spring. The Director of the Chornobyl power station celebrates his daughter's wedding. None of his colleagues are aware that the radiation level has dramatically exceeded the maximum value. They were instructed to wash the streets at noon with soap and water, but did not know why. Not long afterwards, the worst nuclear explosion in history ripped through our beloved Ukraine.

It was reported that most of the station staff of 176 people were killed instantly, the others died later in hospital. The reactor burned for ten days, and out of it seeped pollutants - including plutonium isotopes with half life of 24 360 years - that have spread throughout the world, causing toxic rain in such remote places like Japan or the Lake Valley of Scotland. The Soviet mania for secrecy immediately following the explosion and the desire to save face, prevents us from knowing exactly how many people died as a result of the tragedy. Estimates of the victims, both direct and indirect, vary dramatically, numbering up to tens of thousands in the coming years.

Over time, Chornobyl and Pripyat, once bustling places and now ghostly monuments to human incompetence - has become a tourist attraction, open to anyone who is willing to spend $100 for a one-day trip. The Ministry of Emergency Situations of Ukraine claims that radiation levels in the exclusion zone around Chornobyl have returned to normal. "The Chornobyl zone is not as terrible as the whole world thinks," said spokeswoman Julia Ershov. "We want to work with major tour operators and attract Western tourists, from which there is significant demand."

This tour is not for the faint of heart.

Visitors must sign a waiver accepting responsibility for subsequent health problems potentially caused by radiation. Having been advised not to touch the plants or radioactive metal, "tourists" are invited to briefly view the exploded reactor from a short distance away. Then, in the nearby ghost-town of Pripyat, visitors can gather in the cluttered corridors of the Palace of Culture, marveling at its Olympic size pool, completely destroyed, and pass through the eerie empty classrooms of one of the largest schools. The canteen floor is scattered with hundreds of gas masks, Soviet propaganda continues to hang on classroom walls, a range of scattered toys, thrown aside in a hurry by their young owners a quarter century ago.

Alexander Sirota, who was nine years old and living in Pripyat at the time of the catastrophenow, now manages an organization that works to ensure that the world does not forget about Chornobyl. Like many children at that time, he did not understand the true nature of the explosion, and initially retained good memories of evacuation. "For us kids, it was an exciting game," he says. "There were soldiers, military helicopters, fire, and a good time outside of school." But as he grew up he realized the sad truth about what had happened "When people began dying around me, I came to a correct understanding of what really happened." He hopes that 'tours' to Chornobyl will be geared toward education that will have a deep impact on visitors, in the hope of preventing another such disaster from taking place. "It is impossible not to leave Pripyat a changed person."

www.chernobyl/ua/facts

ЧОРНОБИЛЬ
...і через 25 років наслідки невідомі

Плутоній-241 .. не дуже токсичний, але оскільки розпадається він повільно, він створює набагато більш небезпечний ізотоп америцій-241. Тімоті Муссо, вчений з Університету Південної Кароліни говорить, що концентрації америцію до цих пір збільшуються в Україні та Білорусі, де трапився викид плутонієвого палива з Чорнобиля. "Схоже на те, що концентрація америцію-241 на цих територіях досягне максимуму приблизно в 2050 році", - говорить він. Таким чином, через 25 років після найстрашнішої атомної катастрофи в історії її результат залишається невідомим.

"Поки тривають суперечки про сумарні екологічні та людські втрати від Чорнобиля, існує науковий висновок, згідно з яким з тих пір за останні двадцять років кількість захворювань нарак щитовидної залози зросла щонайменше від шести до семи тисяч випадків. Оскільки рак може розвиватися десятиліттями, двадцять п'ять років - "недостатній термін для того, щоб оцінити довготривалі наслідки для населення", говорить Муссо, - пише The Washington Post. Зростання захворюваності стало результатом радіоактивного забруднення харчового ланцюга, яке виникло після атомної катастрофи. Корови їли траву, заражену йодом-131, а потім давали радіоактивне молоко, яким через незнання годували дітей, які в найбільшій мірі схильні до раку щитовидної залози. Близько ста вісімдесяти тисяч людей постійно перебувають довкола Чорнобиля, і ця "зона відчуження" поза тридцяти кілометрів від реактора повинна буде дотримуватися десятиліттями..."

"Екологи також сперечаються про вплив радіації на дику природу в зоні відчуження", - продовжується стаття. Муссо і його колеги знайшли "набагато менше біологічних видів, ніж ви припускаєте, при тому, що ці види представлені в набагато менших кількостях особин, і серед них набагато вище рівень генетичних мутацій" ніж на неуражених територіях. Останнє дослідження Муссо свідчить про те, що радіація вразила п'ятдесят видів птахів, зокрема, мозок деяких з них - менше нормального.

Ще сьогодні вплив української атомної катастрофи на тварин і рослини, які люди можуть вживати в їжу, підлягає перевірці, - додає до цього австрійська Die Presse. Навіть всередині Європейського Союзу дослідження показали, що дикі тварини і гриби в багатьох державах ЄС, навіть після більше двадцяти років після Чорнобиля, забруднені.

Чорнобиль - головна українська тема західних ЗМІ. Не було жодного видання, яке не згадало б цю катастрофу у зв'язку з нинішньою катастрофою в Японії і окремо - з нагоди наближення 25-

річчя аварії на Чорнобильській АЕС. Газетні статті рясніють датою 26 квітня 1986 року, як ніби це трапилася напередодні. Противники атомної енергетики знову використовують пробуджений інтерес до Чорнобиля, щоб висловити свої аргументи. "Влада не говорить правди про атомні катастрофи, - підсумовує уроки Чорнобиля в інтерв'ю The Washington Times директор кліматичних та енергетичних проектів в екологічній організації "Друзі Землі" Деймон Моглєн. Прямий вплив на здоров'я населення - ще не найстрашніше. Сміливі люди, на жаль, йдуть на смерть, щоб зробити те, що зробити неможливо, намагаючись зупинити катастрофу.

"26 квітня 1986 року. Сонячний день на півночі України. У Прип'яті, робітничому місті з 50-тисячним населенням, розташованому всього лише з три кілометри від реактора, радянські громадяни насолоджуються наступаючою весною. Директор Чорнобильської електростанції святкує весілля дочки. Ніхто з його колег не попередив його, що рівень радіації вже драматично перевищив допустиму величину. Опівдні доручено вимити вулиці водою з милом. Навряд чи хтось знає, навіщо", описує початок тих подій німецька Der Spiegel.

Видання засуджує Президента СРСР Михайла Горбачова, який довго тримав від народу в таємниці, що відбулося на Чорнобильської АЕС. Він вимагав "гласності", відкритості і прозорості. Як далеко, проте, це може зайти, стало видно перед лицем катастрофи. "Коли ми інформуємо громадськість, ми повинні сказати, що на електростанції якраз починається ремонт, і таким чином, на нашу інфраструктуру не впаде тінь", заявив Горбачов на засіданні Центрального комітету 29 квітня, через три дні після аварії. У радянських медія до цих пір мова тільки про дві жертви катастрофи. Ні слова про підготовлену кілька років тому секретну доповідь, в якій про "недоліки у будівництві Чорнобильської АЕС", проушення будівельних норм, які "можуть призвести до технічних несправностей і катастроф".

"Більшість персоналу станції з 176 осіб загинули миттєво, решта померли пізніше в лікарні", розповідає британська Daily Telegraph. "Реактор горів десять днів і з нього забруднювачі, що виходили з нього - включаючи ізотопи плутонію - поширилися по світу, випадаючи токсичними дощами в таких віддалених місцях, як озера Японії чи долини Шотландії... Радянська манія до таємничості і бажання зберегти обличчя призвели до того, що ми до цих пір не знаємо точно, скільки людей померли в результаті трагедії. Оцінки жертв, як прямих, так і непрямих, разюче відрізняються, від менше сотні під час ліквідації аварії до десятків тисяч в наступні роки."

"З часом сам Чорнобиль і

Прип'ять, зразкове радянське місто, а тепер - примарний пам'ятник людської некомпетентності, стали страшними туристичними атракціонами, відкритими для будь-якого, хто готовий витратити сто доларів за одноденну подорож" - продовжує видання. Український уряд вперше в січні легалізувало такі тури, і тепер будує плани залучити побільше туристів до майбутнього в 2012 році чемпіонату Європи з футболу. Міністерство з надзвичайних ситуацій України запевняє, що рівень радіації на ділянках зони відчуження навколо Чорнобиля вже повернулися до нормального.... "Чорнобильська зона не така страшна, як думає весь світ", говорить прес-секретар Юлія Єршова. "Ми хочемо працювати з великими туроператорами і залучити західних туристів, з боку яких є значний попит."

"Це тури не для людей зі слабкими нервами", ділиться своїми враженнями від поїздки в Чорнобильську зону автор статті. "Відвідувачі повинні підписати відмову від претензій до туроператорів у разі, якщо пізніше у них з'являться проблеми з здоров'ям, викликані радіацією".

"Давайте тепер підемо, залишатися тут дуже небезпечно", - говорить групі, що включає кореспондента The Sunday Telegraph. "У саркофазі, що накриває реактор, величезні діри", додає вона тоном, який дає зрозуміти, що вона не жартує. Але найбільш захоплююча "розвага", це не зруйнований завод, а розташоване поруч місто-привид Прип'ять. Відвідувачі йдуть по захаращеними коридорами Палацу культури, дивуючись його зруйнованому басейну олімійських розмірів, і бредуть через моторошно порожні класи однієї з найбільших шкіл. На підлозі шкільній їдальні валяються сотні розсипаних газових масок, радянська пропаганда продовжує висіти на класних стінах, навколо розкидані дитячі іграшки, кинуті в поспіху їхніми юними власниками чверть століття тому.

www.chernobyl/ua/facts

To Vasily Deomidovich Dubodel, who passed away in August 1988, and to all past and future victims of Chornobyl

They did not register us
and our deaths
were not linked to the accident.
No processions laid wreaths,
no brass bands melted with grief.
They wrote us off
as lingering stress,
cunning genetic disorders . . .
But we -- we are the payment for
rapid progress,
mere victims of someone else's
sated afternoons.
It wouldn't have been so annoying
for us to die
had we known
our death would help to avoid
more "fatal mistakes"
and halt replication of "reckless
deeds"!
But thousands of "competent"
functionaries
count our "souls" in percentages,
their own honesty, souls, long
gone --
so we suffocate with despair.
They wrote us off.
They keep trying to write off
our ailing truths
with their sanctimonious lies.
But nothing will silence us!
Even after death,
from our graves
we will appeal to your Conscience
not to transform the Earth
into a sarcophagus!

* * *

Peace unto your remains,
unknown fellow-villager!
We'll all end up there sooner or later.
Like everyone, you wanted to live.
As it turned out,
you could not survive . . .

Your torment is done.
Our turn will come:
prepare us a roomier place over
there.
Oh, if only our "mass departure"
could be a burning lump of truth
in duplicity's throat! . . .

May God not let anyone else
know our anguish!
May we be extinction's limit.
For this, you died.
Peace unto your remains,
my fellow-villager
from abandoned hamlets.

by Lyubov Sirota ("A Voice From Dead Pripyat"). Translated by Leonid Levin and Elisavietta Ritchie.

Pastoral Message from the Ukrainian Orthodox and the Ukrainian Catholic Hierarchs of United States of America and Canada

1986

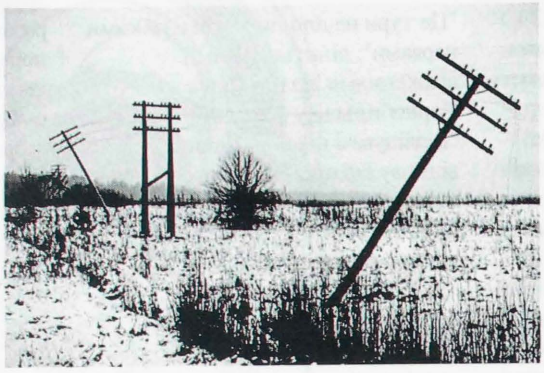

2011

25th Anniversary of Chornobyl Tragedy

Twenty-five years ago, in the early morning hours of Saturday, April 26, 1986, the residents of Prypiat, a large town and administrative centre located on the river of the same name, one of the many tributaries along the upper reaches of the mighty Dnipro north of the Ukrainian capital, Kyiv, were awakened from their sleep by an event that would change their lives forever. This event was of such immense proportions, that its devastating effects spread far beyond the limits of the city and even of Ukraine itself, and indeed, they are still being felt today.

At precisely 1:23 am local time a huge explosion rocked Reactor No. 4 of the nearby Chornobyl Nuclear Power Station, splitting its walls and sending a toxic plume of radioactive fallout, 400 times greater than that emitted by the atomic bomb in Hiroshima, high into the night sky. Although the Soviet authorities initially attempted to minimize the magnitude of the nuclear accident and even deny its occurrence, the immense scale of the disaster became quickly evident to the entire world as the toxic cloud passed from Ukraine into Russia, Belarus and eventually into Scandinavia and Western Europe.

The economic, environmental and human costs of the nuclear accident in Chornobyl that night have been truly staggering. Many people living in the immediate vicinity of the power plant were killed outright in the aftermath of the explosion. Many more suffered agonizing deaths due to radiation sickness. Others were sickened with cancers and other illnesses directly linked to excessive exposure to radiation. Children proved especially vulnerable. It is estimated that in the 25 years since the catastrophe, over 4,000 children in Ukraine, Belarus and Russia have become ill with thyroid cancer. Their numbers are still growing.

The explosion and ensuing radioactive contamination also forced the evacuation and eventual resettlement of 350,000 people living in Chornobyl and in 90 separate communities in the surrounding area. The Chornobyl Exclusion Zone – an area almost 40 miles in diameter surrounding the crippled power plant – is off limits to human habitation and will remain so for generations to come because of radioactive toxins that have poisoned the once rich and productive soil.

A quarter century on, the catastrophe in Chornobyl remains the largest and most devastating nuclear accident in history and has rightly been described as the technological disaster of the 20th century.

Recalling and reflecting upon these sobering and saddening facts on the 25th anniversary of the Chornobyl catastrophe, we can only lift up our hearts in prayer to the Almighty God and beg for His continued mercy and compassion as we remember those who suffered indescribable pain and loss.

We recall firstly, on this solemn anniversary, the many innocent men, women and children who perished in this tragedy and we pray for the repose of their souls. We remember in particular the brave and selfless firefighters, who, in the hours and days following the explosion, knowingly and willingly exposed themselves to mortal danger and almost certain death in order to extinguish the flames and construct and place the sarcophagus on the smouldering ruins of the reactor. Of such men Christ speaks eloquently when He declares: *"Greater love has no one than this, than to lay down one's life for his friends."* (Jn. 15:13) We pray that God grant them eternal rest in a place of everlasting light where there is no pain, sorrow or mourning.

We also remember and pray for those whose health was irrevocably damaged by the radiation that was released that day, those who were taken ill and are living with sickness to this day, and for their families, and for those whose lives were cut short by premature death. We especially remember the children, most of whom

1986 - 2011

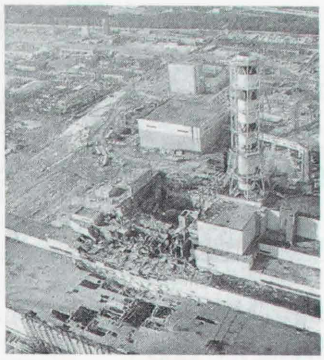

who were born after the catastrophe itself, who suffer physical and psychological disabilities today because of Chornobyl. We also remember and pray for the many thousands of people who were forced, by the noxious cloud of radiation, to flee their homes and leave behind forever, everything that was familiar and loved by them: the villages, houses, fields and farms where they and generations before them were born, lived, laboured and died. May God grant all who suffer His peace, hope and consolation.

And, in a special way, we also remember and pray for our beloved homeland of Ukraine: so rich, generous and abundant, yet so often neglected, plundered, and abused over the centuries by the men who ruled over her.

We read in the opening verses of Holy Scripture in the Book of Genesis that, after creating Adam and Eve, God the Father blessed them and entrusted the earth and everything that He had created on it to them and their posterity saying: *"Be fruitful and multiply; fill the earth and subdue it, and have dominion... over every living thing that moves on the earth."* (Gen. 1:28) *"Then God saw everything He had made, and indeed it was very good."* (Gen. 1:31)

As the summit of God's creation, made in His image and likeness, mankind was thus given the great privilege of being stewards of God's creation, entrusted by Him with the awesome responsibility of caring for, preserving and nurturing the earth and all that God had deemed *'very good'* for all generations. Sadly however, we know that through his sinfulness, mankind time and time again throughout history has neglected the sacred duty of responsible stewardship over the earth and has abused his privileged position in exchange for prestige, profit and personal gain, often desecrating and destroying God's creation in the process.

And so it was in Chornobyl. The world now knows that the nuclear accident in Chornobyl, according to the findings of the Nuclear Safety Advisory Group, was entirely avoidable and can be attributed to "...a deficient safety culture, not only at the Chornobyl plant, but throughout the Soviet design, operating and regulatory organizations..." It was the morally bankrupt and dehumanizing Communist idealogy of the Soviet Union, and those that were unfortunate slaves to it, the system that placed the fulfillment of 5-year plans before the good of the people, that are the true causes of the nuclear catastrophe in Chornobyl.

From the distance of a quarter century we can see, despite the incalculable death and destruction caused by Chornobyl, that some good has come from it as well. For one, the catastrophe in Chornobyl proved to be, in some ways, the death knell of the Soviet Union. The explosion shook not only the nuclear power station, but the foundation of the godless system that built it as well. The world came to realize, perhaps as never before, with what utter duplicity and callous disregard the Soviet leadership treated its citizens. It is no surprise that within a few years of Chornobyl the entire Soviet Empire had collapsed in ruins.

In addition, over the years many people, Ukrainians and non-Ukrainians alike, as well as organizations from nations the world over have been united in their efforts to aid the victims of Chornobyl in whatever way they can, especially the innocent children. They are people who live the reality that we all form one Body of Christ, and that, as St. Paul says: *"If one member suffers, all the members suffer with him..."* (1Cor. 12:26) We remember and pray for them as well, that God reward them for their good hearts and kind deeds.

In conclusion, on the solemn 25th anniversary of the nuclear catastrophe in Chornobyl, let us invoke the loving protection of the most holy Theotokos, Queen of Ukraine. May she shelter us with her Omophor and, through Her powerful intercession, may those who perished find eternal repose, may those who suffer find spiritual and physical healing, and may the land of Ukraine be renewed and blessed.

Given April, 2011.

+Constantine
Metropolitan of the Ukrainian Orthodox Church in the USA
+Yurij
Metropolitan of the Ukrainian Orthodox Church in Canada
+Archbishop Antony
+Bishop Ilarion
+Bishop Andriy
+Bishop Daniel

+Stefan
Metropolitan of the Ukrainian Catholic Church in the USA
+Lawrence
Metropolitan of the Ukrainian Catholic Church in Canada
+Bishop Richard
+Bishop Stephen
+Bishop Paul
+Bishop David
+Bishop Kenneth
+Bishop Bryan
+Bishop John

Жіночі Постаті
Women of Influence

Відкритий лист Світової Федерації Українських Жіночих Організацій до Президента України Віктора Януковича в справі ЗАХИСТУ ДЕМОКРАЇ ТА ПРАВ ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ

Шановний Президенте України Вікторе Януковичу!

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій із 27-ми жіночих організацій у 17-ти країнах світу дуже стурбована сьогоднішніми подіями в Україні, а саме тим, що демократія в Україні зазнає жорстокого удару, що почалися репресії та арешти політичних українських діячів.

Український народ вже пережив гірку, трагічну історію переслідувань під владою сталінського терору. І знов кожний сьогоднішній новий день приносить свідчення про те, що Україна починає сповзати до тоталітаризму. Знищення свободи і опозиції в уряді України обертається для народу безправ'ям і приниженням духовності. Повторюється все пережите в XX ст., панує одна партія, чиниться політичний тиск на суспільство, влада руйнує основи української ідентичності та державної незалежності України. Власне цей сегмент української історії викликає стурбованість не лише в Україні, але також і у світі.

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій звертається до Вас, Вікторе Януковичу, як до Президента країни та гаранта Конституції України негайно припинити репресії проти провідників політичної опозиції, письменників, журналістів, громадських культурних діячів та забезпечити збереження демократії в Україні, дотримання законності і прав людини.

Марія Шкамбара , голова

Відкритий лист Світової Федерації Українських Жіночих Організацій до Президента України Віктора Януковича в справі ЗАКРИТТЯ УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ

Шановний Президенте України Вікторе Януковичу!

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій вкрай стурбована інформацією про закриття 111-ої та 136-ої шкіл м. Донецька з українською мовою навчання, про ліквідацію Українського гуманітарного колегіуму м. Донецька, який був відкритий у 1992 році. Такі дії сьогоднішнього уряду вільної України є беззаперечним фактом порушення Конституції України.

Доводимо до Вашого відома, що 27 українських жіночих організацій у 17-ти країнах світу від початків свого заснування розбудовували українські школи в країнах свого поселення. Навчали підростаюче покоління рідної української мови, плекали національні культурні традиції, зберігали історію та релігію рідного народу. Друге, третє, а то й четверте покоління молодих українських емігрантів вільно володіють батьківською мовою. Вони стали провідними спеціалістами світового значення. Це стало можливим тільки тому, що батьки і вчителі українських шкіл в країнах свого поселення прищеплюють підростаючому поколінню палку любов і шану до України - Батьківщини їхніх прародичів. Ви, пане Президенте, це бачите, маючи великий потенціал спеціалістів з-за кордону, які по усій країні працюють для блага народу України.

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій запитує Вас, Вікторе Януковичу, для кого і яку Державу Ви почали будувати? В своїх промовах як президент України Ви закликаєте до єднання народу, до побудови сильної держави - України. А чи можливе єднання народу без рідної мови, яка є першим фактором національної ознаки народу? Що, як не мова, історія, культура об'єднує народ, який проживає на певній території?

Ми, жіночі організації, об'єднані в Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій, звертаємося до Вас, Вікторе Яниковичу, як до діючого президента України, гаранта Конституції України, припинити антидержавну освітню політику України, яка виражається у закритті українських шкіл, зміні напрямку навчання у вищих учбових закладах, закритті Інститути Національної Пам'яті, переслідуванні освітян та науковців України.

Чекаємо позитивної відповіді та надіємося, пане Президенте, на Ваші рішучі дії у захисті української мови згідно Конституції України.

Марія Шкамбара, голова

PYSANKA

Legends and Customs

Many beautiful legends associated with the pysanka have come into being.

A 1,000 year old legend relates that one morning, in the Roman province of Judea, a young woman was making her way home from the market. It was springtime, shortly after Passover, and she carried with her a basketful of freshly laid eggs and a jug of water.

Coming to the crossroads, she met a stranger sitting on a rock. He looked weather-worn and tired. She offered him water. He rose to accept it and she was startled to note the fresh wounds on his hands. She said nothing, however, and without a word the stranger went off down the road.

The young woman continued on her way, and when she arrived home, she opened her basket to find it filled with exquisitely designed Easter eggs.

From the Hutzuls, the mountain folk of Ukraine, comes a legend of the Blessed Virgin Mary. It is said that during Christ's agony on the cross, she decorated some eggs to offer to Pontius Pilate when pleading for her Son's life. As she decorated them, her tears fell on the eggs, spotting them with brilliant dots of colours. When she appeared before Pilate, she dropped to her kneeds in grief and the pysanky rolled from her apron and continued to roll until they were distributed around the world.

Another popular legend relates that one day an old peddler was on his way to the market with a basket of eggs. He came upon an angry crowd jostling a prisoner, who was staggering beneath the weight of a heavy wooden cross. The peddler, taking pity on him laid down his basket and ran to help him. Upon his return, he found the entire basket of eggs had been changed to brightly coloured pysanky. The man with the cross was Christ and the old peddler was Simon of Cyrenne.

Reprinted from 'Pysanka-Easter Egg Art' by Joan Nakonechny

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative anywhere in the world OR
Use this form for a new or renewed subscription for yourself.

New Subscription ❒ Renewed Subscription ❒ Gift for a friend ❒

Name of Subscriber _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If gift, please indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s)

Canada $25 a year, other countries $30 a year - В Канаді $25 на рік, в інших країнах $30 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

Spirituality

A Time of Miracles

The days between Pascha and Ascension are a very special time of the year, just as Great Lent is. For the Apostles - and for us as well - these are days of walking with the risen Christ. The labour of Lent is over, and just as after birthgiving, now there is a very precious time of new life. In the Apostles' day, the fear of death and all its horrors had been taken away, leaving a time of incredible joy. The apostles never knew when Jesus was going to come among them. Not knowing what else to do, they had gone back to the work they knew before meeting Christ. But there He was, after a night with no worldly catch, waiting on the shore with breakfast and a new mission for them: to be fishers of men. Each year for us too, Lent is a time to give up our sins, passions, jealousies, whatever holds us down. Now we must take care not to reach for those old burdens, but to take up the new life and joy in Christ that this year will bring. The Church as a good mother, helps us with this.

In the appointed readings following Pascha, the Church has woven together events and miracles so as to give us a time of walking in the Kingdom with the risen Lord, glimpsing the reality of the life to come. It is th joyous casting away of all doubt:

Throughout the whole period between the Resurrection and the Ascension, God's providence was at work to instill this one lesson into the hearts of the Disciples, to set this one truth before their eyes, that our Lord Jesus Christ, who was truly born, truly suffered and truly died, should be recognized as truly risen from the dead. (St. Leo the Great, Synaxarion of the Lenten Triodion & Pentecostarion, HDM Press, p. 214)

However, it is not a "happy-go-lucky" time. Throughout the daily readings from St. John's Gospel, we see the Pharisees and Jews increasingly angry with Jesus. He is destroying life as they think it should be. So too we must be on guard and not let the world steal our Resurrection joy, not return to dull, old life-as-normal, but let the grace of the Resurrection permeate our lives, working miracles for us. Let us look at the Sundays following Pascha to see what it is the Church wants to teach us about how to do this.

The first, *Thomas Sunday,* teaches us about Christ's patience with our unbelief. "The Lord endured the disbelief of Thomas and showed him His side" ("Lord, I Call"). We also learn how to make our unbelief salvific: during times of trial, weakness or doubt, we should wait *with* the Church - which Thomas at first failed to do - staying in that upper room that is the Christian

community. We do not try to pretend that all is well, but keep our eyes steadily gazing upon our Resurrected Lord and awaiting His will. Thomas, in finally learning this lesson, "has woven a crown for himself with his faithful doubt.... For by his doubt he... showed [Christ's] indisputable resurrection to all nations. Through his disbelief, he has led all to faith." (Thomas Sunday Canon, Ode 7)

The next Sunday commemorates *Saints Joseph and Nicodemos, and the Myrrh-bearing Women.* These were the ones who witnessed to Christ's burial and to His Resurrection. They teach us to hope even in the face of what appear to be insurmountable obstacles - after all, when the women went to the tomb early in the morning, they did not even know how they were going to get into it in order to anoint Christ's body! They put their entire lives at risk: if the guards did not kill them, the Pharisees were certain to throw them out of the temple. Their courage was truly an act of love, showing us how to love the Lord with fervent hearts, seeking Him fearlessly, in spite of the world's clamour. For their faithfulness, they were first granted to see an angel who announced the Resurrection to them before anyone else, and then they saw the Resurrected Lord Himself.

The *Healing of the Paralytic* comes next. Jesus first shows us that He will meet us wherever we are, entering into our misery. Then He asks the paralytic a question that we also can profitably consider during this time of miracles: "Do you want to be healed?" (Jn. 5:6). It seems to be a ridiculous question, but in actuality many do not want to be healed because it is likely to mean change, increased responsibility, perhaps even a new and different cross. We see the patience of Jesus yet again, as He, knowing our weaknesses, waits for our permission to heal us.

The *Samaritan Women* is the next Sunday, and is another example of Christ initiating a conversation that will lead to healing. We see once more His patience with us, as well as His gentleness. One small step at a time, He leads the Samaritan woman to understanding and repentance:

Jesus met the Samaritan woman by Jacob's Well! He wraps the earth in clouds, yet He asks for water from her. O Wonder! He Who rides on the cherubim speaks with an adulterous woman. He Who suspended the earth on the waters, asks for a drink. He Who causes the lakes and springs to overflow is weary with thirst. Truly He desires to set the woman free from the enemy's snares. He drowns her sins in the waters of life, for He alone is the compassionate Lover of man! ("Lord I Call," Fifth Thursday)

The last Sunday in this cycle is the *Healing of the Blind Man.* By making the clay to put on the man's eyes, Jesus showed that He is the very One Who, from the beginning, took clay and formed man. Knowing this gives us great boldness to call on Him in affliction. If Christ can give the blind man eyes, something he never had at all, what can He not do for us? The new eyes were just half of the miracle: understanding what he saw was the other half. Jesus tells us, "I am the Light of the world, he who follows Me will not walk in darkness but will have the light of life" (Jn. 8:12).

During this time of Paschal joy, may we make this prayer from the service for Thomas Sunday our own: ***"O Christ Who, being God, arose from the tomb, we see You not with our eyes, but with the fervent faith in our hearts, and we magnify You in song."*** *(Thomas Sunday Canon, Ode 9)*

From "Life Transfigured", A Journal of Orthodox Nuns, Volume 33, #1, Pascha 2001 - The Orthodox Monastery of the Transfiguration, Ellwood City, Pennsylvania

Неділя Розслабленого

Третю неділю по Великодні Церква називає "неділею про розслабленого". В Євангелії цієї неділі розповідається, як Ісус Христос зцілив слабого чоловіка, який довгі роки лежав при чудодійній купальні в Єрусалимі, чекаючи свого зцілення.

Ця купальня, що звалась по-єврейському "Віфезда", цебто "дім милосердя", служила для обмивання овець та іншої худоби, призначеної на жертву. Бог наділив ту купальню чудодійною силою. Час від часу ангел Божий сходив до тієї купальні, порушував у ній воду, і вода ставала цілющою. Хто перший входив у ту воду, той виздоровлював від усякої своєї хвороби.

Чудодійна сила купальні стягнула до неї безліч хворих, які лежали там не днями, а роками, чекаючи можливості свого зцілення, бо ніхто не знав, коли уздоровиться. Це щастя приходило від Бога нечасто, і здобував його той, хто був здоровіший або спритніший, або мав помічника, щоб у пору дістатись до води. Отже, всі вони жили надією.

Це місце людського терпіння одного разу відвідав Ісус Христос. Там Він побачив чоловіка, що вже лежав не рік, не два, а тридцять вісім літ. Він був настільки хворий, що не міг у гору дістатись до води, як ангел її порушить, і не мав щастя уздоровитись. Але надія на уздоровлення не покидала його, і він терпеливо чекав свого щастя.

Побачивши хворого, Христос приступив до нього з наміром його уздоровити, і запитав його: "Чи хочеш бути здоровим?" Розслаблений не підозрівав, що перед ним стоїть Той, Хто Сам був джерелом чудодійної сили для води в купальні, і на питання Христове він спокійно відповів: "Так, Господи, але не маю чоловіка, який опустив би мене в воду, як вона порушиться". Постає питання: чому тільки цього страждальця Ісус Христос удостоїв вибрати, щоб його зцілити? Щоб відповісти на це питання, треба заглянути в душу цього нещасного. Христос побачив в його душі велику віру і не меншу надію. Інакше не могло бути, бо пролежати тридцять вісім років можна було йому тільки за допомогою сильної віри, що прийде пора для нього і він, за допомогою Божою, стане здоровим, так як і інші.

Відповідь розслабленого зворушила Ісуса. Вона була спокійна і смиренна. Ані злоби, ані заздрості, ані нарікань Христос побачив, що цей розслаблений достойний зцілення, і зцілив його словами: "Встань, візьми постіль свою і ходи".

Історія уздоровлення розслабленого дуже повчаюча. Вона вказує, що бувають випробування нашої віри. А коли так трапиться, то не можна "падати духом" і віру тратити. Віра повинна тримати нас напоготові до всіх тих несподіванок, якими обдаровує нас життя. Віра однаково сприймає і радості, і горе. Одне і друге - все від Бога. Буває, що смуток посилається нам якраз для того, щоб розбудити нас та поставити на іншу дорогу життя. Віра - то покладання на Божу волю, - "Нехай буде воля Твоя", говоримо ми в молитві "Отче Наш". Віра - то довір'я до Бога у тому, що все те, що стається з нами, воно для чогось потрібне у плянах Божих. Отже, коли ми будемо озброєні вірою, то легше перенесемо всякий іспит і будемо гідні одержати поміч від Бога, яка приходить тільки через віру.

Не вимагаймо чуда там, де нам хотілося б його бачити, бо це спокуса самого Бога. Бог дав людині допитливий розум і керує ним. Він відкрив людині багато таємниць, корисних для життя, здоров'я і добробуту. Всі успіхи і здобутки сучасної науки треба сприймати, як дари Божі, якими Господь діє на людство і на всі сотворіння свої. Тільки в такому насвітленні треба розуміти теперішні великі вдосконалення хоч би в лікуванні людських недуг та поступи в медицині, та інших ділянках життя. Користаючись усіма дочасними досягненнями, треба розуміти їх як поміч Божу, яку сприймаємо від Нього через людей як Його посередників, щоб ту Його поміч передати потербуючим. Наколи б людство так розуміло сучасний розвій науки й техніки, то не впадало б у гордість, і не відходило б від Бога, а наближалося б до Нього.

Цю Євангелію про розслабленого можна розуміти алегорично. Св. Отці називають світ життєвим морем. Коли в ньому наростає і закорінюється зло, та коли те зло стає призвичаєнням людини і входить у закони життя, то сила Божа зрушує уявні води того моря. Наступають соціяльні рухи, війни, революції. Сильне зворушення уявних вод життєвого моря сталось у наш вік. Зло надто було закорінилось і боротьба з ним стала конечною. Унаслідок того багато народів світу "уздоровились", цебто прийшли до свого вільного, здорового і тровчого життя. Лише наш український народ все ще лежить "розслабленим", чекаючи своєї черги уздоровитись.

Господь дає нам багато ознак, щоб ми, вважаючи на них, уздоровлювались. Найперше - Бог поблагословив нам мати Рідну Церкву, що є для нас рідною матір'ю. Вона віками спасала нас, і тепер веде до повного спасіння. І коли народ наш зрозуміє і пізнає, в чому його сила, хто приятель, а хто ворог, тоді станеться те довгожданне чудо, що він піднесеться з своєї слабости, як той євангельський розслаблений, до здорового, вільного і творчого життя. Отже, ми всі зміцнюймо свою віру в Бога і в нашу благословенну майбутність, пам'ятаючи слова Христові: "По вірі вашій буде вам".

Протопресвітер д-р Сергій Герус

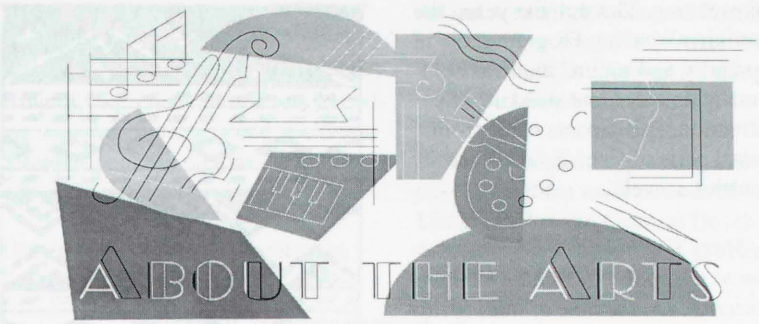

Ukrainian Weaving

Doris Elizabeth Yanda
(1905-2005)
Master Weaver and author of "Ukrainian Weaving Patterns with Instructions", a cooperative publication (1989) by Doris Elizabeth Yanda, Raina E. Fyson, UWAC Alberta Provincial Executive, Ukrainian Museum of Canada (UWAC) Alberta Branch, with the Alberta Ukrainian Weaving Guild

To renew the beautiful art of Ukrainian folk weaving in Canada, Mrs. Doris Yanda of Edmonton approached Dr. D Leighton, Director of the Banff School of Fine Arts, to introduce courses in traditional Ukrainian arts - with special emphasis on weaving and embroidery, in the summer of 1975. The courses were approved in principle, first by Dr. Leighton, and then by the whole Board of the Banff School of Fine Arts. Preliminary work was begun on the course content and instructors.

Doris Yanda was appointed as organizer and coordinator and to present a Resolution regarding the founding of Ukrainian Weaving Courses at Banff School of Fine Arts to the 1975 National UWAC Convention. The general assembly whole-heartedly endorsed the project. The National UWAC and main Museum agreed to organize the courses cooperatively. Overall coordinating of the course content and selecting of instructors remained the Museum's function, including Doris Yanda as coordinator. Doris took it upon herself to organize workshops throughout Alberta in 1975-76 in order to prepare students to undertake the weaving courses in Banff in 1976, which were set at the intermediate level.

Doris taught public classes not only in her home in Edmonton where students received all the benefits of learning the new art of weaving in a home situation, but also in Calgary, Vancouver and Winnipeg during the first year. These students qualified for the Banff weaving courses in 1976. Doris had the difficult task of ensuring sufficient student enrollment for the courses in order to ensure that they would proceed. A minimum of 15-16 students was necessary in order to satisfy Banff's enrollment requirements.

During the course's first year in 1976, Doris initiated a Scholarship Fund. Each year, two or three students could receive a $100, $200 or $500 scholarship for entry into the Ukrainian Weaving courses. Two or more students each year benefited from that scholarship, from 1976 to 1987. Dors donated a sum of $10,000 for the Scholarship Fund, and the interest from that amount went toward the actual scholarship.

Similar preparatory courses were held each year until 1987 in Calgary, Vancouver, Toronto, Windsor, Edmonton, Ottawa, Montreal, Winnipeg, Arizona and California. Doris donated 25 looms to encourage the organization of weaving guilds and classes in Ukrainian weaving, and placed special emphasis on teaching the art and preparing young students (often CYMK members and students from the Ukrainian Institutes across the country) to enroll at the Banff summer Weaving Workshops. She donated prizes of $100, $150 and $250 to the guilds to be used toward the purchase of a loom and other necessary equipment. Those expenses, together with her personal expenses of travel, accommodation, instruction, and supplies for students, were personally donated, in the hope that participants would continue to retain and practice the Ukrainian traditional weaving art form.

As a further extension of this art, Doris was instrumental in setting up ten guilds which were associated with the four branch museums of the Ukrainian Museum of Canada (UWAC). This was done in order to broaden the interest and revive the art of weaving within the overall Ukrain-

ian community. The group of guild members were active in setting out courses for many youth groups and interested people in churches, Ukrainian institutes, seniors homes, and in her own home - always preparing students for the Banff School of Fine Arts from 1975 to 1987.

The course instructors, beginning in 1976, were Rose Dragan and Patricia Pelech Carrow, followed by Dr. Peter Poohkay, Daria Yanda, Jean Mykytiak and Nadia Kreptul. The content of the courses emphasized the history, techniques and traditions of Ukrainian folk weaving. Through the years, the Ukrainian Weaving Program grew in popularity and stature, and was able to maintain a definite standard of instruction. Participants came from several parts of Canada and other countries as well.

by Mary Tkachuk from her Introduction to the book "Ukrainian Weaving Patterns" (At the time of writing this Introduction, Marty Tkachuk was Honorary President of the UWAC and Past-President of the Ukrainian Museum of Canada (UWAC) Saskatoon)

A Brief Background of Ukrainian Weaving

by Doris Yanda and Dr. Peter Poohkay

"The ability of Ukrainians to maintain themselves and their culture despite centuries of oppression leads us to wonder somewhat about their past and present and their culture. Their individuality stands out clearly despite conquerors' efforts to assume their past, deny their present and alther their future." -
Dr. C. Manning in Ukrainian Arts

In this map of trade routes of Medieval Europe (see next page), Ukraine is shown at the crossroads between the Far East (China and India), the Middle East (Iran, Mesopotamia and Egypt), the Greek colonies on the north shore of the Black Sea and Constantinople and the Scandinavian countries from the Baltic. The trade caravans stopped at Kiev for weeks to exchange cultural materials and trade goods - linen threads for silk, hemp for pearl cotton, etc.

Since prehistoric times, ancestors of the Ukrainians, the Scythians, were already cultivating flax, hemp, cotton, jute and were raising sheep and goats. They were weaving their own clothes using natural and vegetable dyes and were making kylyms, poyasy and rushnyky and home and church decorations. They were trading with Egypt, China, India, Greece and Scandinavian countries. Their main cultural centre was at Trypillia, which dates back 250-500 years before Christ was born.

During the Kievan Kingdom period, the cradle of Ukrainian culture was at Kiev, Poltava and Volyn. During this period, Christianity was proclaimed as the official religion in 988 A.D. from Constantinople. This was the period of Dynastic marriages - one of Yaroslav's daughters married a King of France, another a King of Norway, and another a King of Hungary. His sister was a wife to a King of Poland. Volodymyr Monomakh, 12th century Ukrainian ruler, married a daughter of King Harold, the last Saxon ruler of England who was killed at the Battle of Hastings.

Cultural development went into decline with the destruction of Kiev by Andrey Boholubsky in 1169, who removed Kiev's cultural treasures to Suzdal and later to Moscow. The centre of the ruling state was moved to western Ukraine and Volyn.

Then came the Great Mongol Invations which devastated Kiev again. The Fall of Constantinople in 1453 to the Turks resulted in the Renaissance in Europe but not in Ukraine. With all of their energies expended fighting the Mongolian Tartars, it seemed to be the end of Ukraine as a nation.

It was at this period (16th century) that we have the formation of brotherhoods in various cities based on old guilds. They organized schools and encouraged learning, culminating in the establishment of the Kiev Academy by the Orthodox Metropolitan Peter Mohyla early in the 17th century with funds of Hetman Peter Konashevich.

The second development was the growth of the Kozak movement. This resulted in a free Ukraine and a flowering of Ukrainian cultural arts including weaving, pottery, wood sculpture, ceramics,painting on glass, architecture, etc.

Ukraine was divided under Russia, Poland, Czechoslovakia and Romania after the First World War. After World War II, all of Ukraine was submerged under Russian domination.

From this brief survey we have discussed the three main periods of Ukrainian Art and Cultural Development: (1) Prehistoric Time, (2) Kievan Period, (3) The Revival of Brotherhoods and Kozak Period.

The aim of this book of "Patterns and Instructions" is not to make money but to keep alive a beautiful Ukrainian art which has been suppressed and discredited in Ukraine itself for the last few centuries.

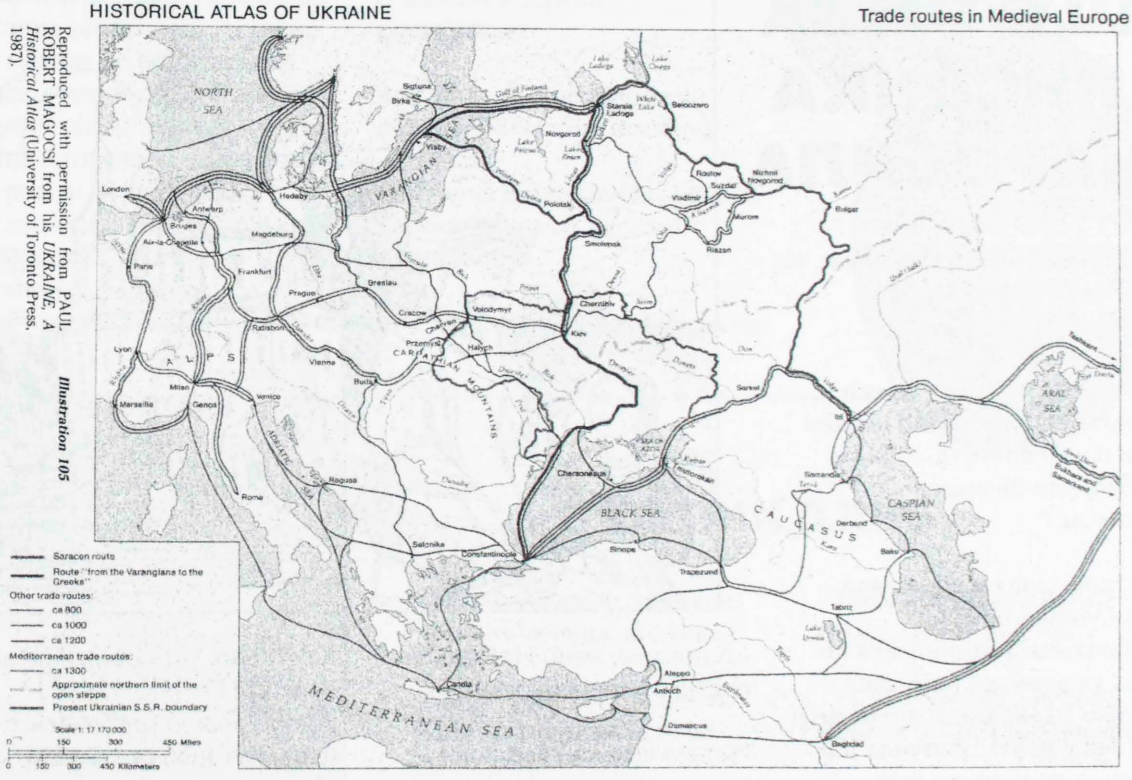

Reproduced with permission from PAUL ROBERT MAGOCSI from his *UKRAINE, A Historical Atlas* (University of Toronto Press, 1987).

Illustration 105

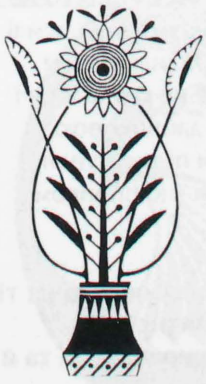

My life is but a weaving
between my Lord and me
I cannot choose the colours
He works so steadily

Oft times He weaves in sorrow
and I in foolish pride
I forget He sees the upper-
and I the under-side

The dark threads are as needed
in the Weaver's skillfull hand
as the threads of gold and silver
in the pattern He has planned

Not til the loom is silent
and the shuttles cease to fly
will God unroll the tapestry
and reveal the reason why

ЩО ОДНА ПИСАНКА НАРОБИЛА

Ухаті ще було напівтемно, як мама вже розбудила Наталю.

- Уставай, Наталю, - каже мама, - бо вже час до церкви йти паски святити. Хіба ти забула, що Великдень сьогодні?

Наталя зараз же і встала. Швиденько почала вмиватися. А вмивалася не так, як завжди: помилася водою та милом, а потім ще й писанку взяла, умочила її у воду, а тоді личко нею потерла. Вона вже давно знала, що перший раз на Великдень треба писанкою чи крашанкою вмиватися. Хто писанкою на Великдень умивається, той завжди буде рожевенький і здоровий!

Ще й сонечко не сходило, як Наталя з мамою й татом пішли до церкви. По дорозі вони зустріли маленького хлопчика, що йшов до церкви із своєю мамою.

- А покажи, мені, Наталю, свої писанки? - просив хлопчик.

Наталя сіла на травичці і розгорнула хустинку з писанками і крашанками. А вони були такі гарні, що весь світ звеселили: всі і все хотіло на них подивитися. Першими прилетіли дві пташечки. Сіли вони на вербову гілочку і защебетали:

- Христос воскрес! Христос воскрес! Христос воскрес! Ах, які хороші писанки в Наталі!

А з-за горбика сірий вухастий Зайчик виглянув.

Як відомо, усі зайчики великі боягузи: боявся Наталі, боявся хлопчика, боявся пташечок навіть... То він тільки голову вухату показав із-за горбка. Дуже боявся, щоб його довгих вух ніхто не побачив. Він їх хотів до землі притулити. Прихилив одне вушко, а друге не слухалося і стирчало над зайчиковою головою. Ніби підслухувало, про що Наталя з хлопчиком розмовляли.

Захотіло й Ясне Сонечко на ті писанки подивитися. Викотилось воно на небо та й собі позирає.

А люди йдуть та й ідуть до церкви! А коли в церкві в усі дзвони задзвонили, то Наталя із хлопчиком згадали, що й їм же треба до церкви поспішати, писанки святити.

Дуже вони квапились та одну писанку й забули взяти. Як побачили всі звірі і птахи, що писанка залишилась, то вони всі гуртом до неї! Першою прискочила Білочка Хвостата. Другим підбіг Зайчик Вухатий, а тоді й пташечка прилетіла. І всі раділи та тішились писаночкою. Навіть квіточки посміхалися весело, на писаночки дивлячись. А Сонечко і собі із-за біленької хмарки визирало і всім тепло посилало та радісно посміхалося.

І все говорило:

- Христос воскрес! Христос воскрес! Христос воскрес!

А дзвони з церкви відповідали:

Воістину воскрес! Воістину воскрес! Воістину воскрес!

Так гарна дівчинка Наталочка своєю писанкою весь світ звеселила.

Петро Волиняк

Українська писанка,
Як дитяча пісенька.
Як бабусина казка,
Як матусина ласка.

Сяду собі скраєчку
І розмалюю яєчко.
Хрестик, зоря, віконце, -
І стане вона, мов сонце.

А. Камінчук

ВЕЛИКДЕНЬ

Зайчик соняшник ускочив,
Нашу Оленьки лоскоче.

Каже - будить: "Уставай,
І Великдень зустрічай!

Уставай і не барися,
На Великдень подивися.

Вже проснулись трави й квіти,
І пташки і гарні діти.

Уставай мерщій, будь ласка,
На столі стоїть вже паска.

Писанки там різнобарвні,
Пиріжки рум'яні, гарні".

Теплий вітерець пробіг:
Вже розтав і лід, і сніг . . .

Сяє сонечко з небес:
Радуйтесь: Христос воскрес!

Квітка глянула на світ,
О, яка ясна блакить!

Пташка недалечко десь
Їй співа: Христос воскрес!

Розспівалися струмки,
Роспускалися бруньки.

І радіє люд увесь:
Вже весна!
Христос воскрес!

Віра Ворскло

17 учнів канадських шкіл стали переможцями Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика

Міністерство освіти і науки України та Ліга українських меценатів повідомили Посольство України, що сімнадцять представників Канади стали переможцями X Міжнародного конкурсу з української мови імені Петра Яцика, який проводився серед учнів з числа представників української діаспори у 2010 році.

Загалом, на конкурс подали свої роботи 23 учасники з Канади, зокрема з англо-українських шкіл - Springfield Heights School та Chief Peguis Junior School у Вінніпезі, Української суботньої школи імені Митрополита Андрія Шептицького та Української суботньої школи імені Митрополита Іларіона в Монреалі, а також Української суботньої школи імені Лесі Українки в Оттаві.

Юні знавці української мови з Канади зайняли такі місця:

Springfield Heights School

2-й рік навчання
Ерин Роговські - 1 місце
Пілон Спенсер - 2 місце

3-й рік навчання
Ольга Шкуропат - 2 місце
Ніколина Удод - 3 місце
Ніна Дубик - 3 місце
Тара Гаджі-Аббасі - 3 місце
Михайло Мейзон - 3 місце

Chief Peguis Junior School

7-й рік навчання
Оксана Совінська - 1 місце

9-й рік навчання
Христина Яцевич - 1 місце

Українська школа імені Митрополита Андрія Шептицького

3-й рік навчання
Наталія Данч - 1 місце
Данило Кульчицький - 1 місце
Віталія Хміль - 1 місце
Гуменний Павло - 2 місце

5-й рік навчання
Любов Семенюк - 1 місце

6-й рік навчання
Софія Свірська - 1 місце

Українська школа ім. Митрополита Іларіона

8-й рік навчання
Андрій Скоць - 1 місце

Українська школа ім. Лесі Українки

7-й рік навчання
Соломія Хабурська - 2 місце

Переможцям конкурсу будуть вручені дипломи Міністерства освіти і науки України та Ліги українських меценатів.

Це вже друге, коли представники Канади беруть участь у конкурсі української мови імені Петра Яцика. За результатами попереднього конкурсу в Канаді були три переможці, і це особливо приємно відзначати, оскільки більшість свого життя ідейний натхненник конкурсу Петро Яцик прожив саме в Канаді.

Закликаємо вчителів усіх канадських шкіл, де ведеться вивчення української мови, заохочувати своїх учнів брати участь у наступних конкурсах української мови та здобувати перемогу.

За додатковою інформацією звертатися:

Олена Захарова
Посольство України в Канаді
613-230-2961 дод. 105
press@ukremb.ca
або на веб-сайті
www.ukremb.ca/canada/ua/news/detail/53830.htm

UWAC Knyhynia Ol'ha Branch at St. Michael's Parish in Edmonton recognizes Long Service Membership

Seated: Mary Ann Euchuk, President of Knyhynia Ol'ha Branch and 25 year member; 50-year members: Stephania Krikun, Sophie Turta, Mary Magega, Sophie Pawliuk

Standing: Dr. Geraldine Nakonechny, President of Alberta Provincial UWAC, V. Rev. Nicholas Rauliuk, Dorothy Stachniak - 1st Vice President

The UWAC, Knyhynia Ol'ha Branch at St. Michael's Parish in Edmonton celebrated the long service membership of five women in on Sunday, March 6, 2011. Stephania Krikun, Sophie Turta, Mary Magega and Sophie Pawliuk have been members of this branch for 50 years. Mary Ann Euchuk has been a member of this branch for 25 years.

Following the Divine Liturgy, V. Rev. Father Nicholas Rauliuk asked the five women to step forward and receive a blessing. Each woman held a candle decorated with flowers, Father Nicholas gave them a blessing and the parish sang Mnohya Lita.

Dr. Geraldine Nakonechny, President of the Alberta Provincial UWAC assisted with the presentation of 50 and 25 year pins and congratulatory certificates from National UWAC. It is not unusual for women to be a member of one branch and join another branch if they move to a different city. However, in this case, all five women have been with our Knyhynia Ol'ha branch for their entire membership.

Mary Ann Euchuk, current president of the Knyhyna Ol'ha Branch received a 25 year pin and a certificate from National UWAC. Her daughter, Carol Mos, introduced her mother and outlined her involvement. She has been an active member, volunteering her time in the kitchen, coordinating St. Nicholas concerts, served as vice president and is currently president for the sixth consecutive term.

Stephania Krikun has been a member for 50 years. She was born in Zhitomer in Ukraine. She is a Holodomor survivor, having experienced the horrors of famine as a young girl. Years later, in 1951, Stephania and her husband Fedor immigrated to Canada. Over the past 50 years they have actively supported the parish. She has volunteered in the kitchen and contributed generously to the bazaars.

Sophie and the late Mike Turta have been actively involved in this parish for 50 years. Sophie served on the auditing committee for 16 years, treasurer for two years, telephone committee for six years and on the bazaar committee for nine years. She continues to actively support the UWAC by working at bazaars, hall catering, work bees for pyrohy, cabbage rolls, and more.

Marie Magega was also presented with a 50 year pin and a certificate. She held positions in the Bazaar Committee, Auditing Committee, Ukrainian and Sunday School Committee.

Marie continues to take interest in the UWAC and supports them by volunteering her help in bazaars and making pyrohy.

Sophie Pawliuk has been a member for 50 years. She was the first Sunday School teacher and held this position for 13 years. Sophie was treasurer for 17 years, president for over three years, and vice president for eight years. She also served on the Benevolent Committee , Bazaar Committee, Audit Committee and Ukrainian School Committee. Over the years Sophie has assisted in every area of this parish.

The UWAC thanks these women for all their years of hard work and wishes them continued good health and happiness for many more years. Mnohya Lita!

With Blessings,
Submitted by
Dorothy Stachniak
1st Vice President

СУК відділ ім. Лесі Українки в Оттаві вшанували патронку відділу

"Я жива! Я буду вічно жить!
Я в серці мю те, що не вмирає!"
Лесі Українка

Відділ Союзу Українок Канади в Оттаві імені Лесі Українки організував проведення свята 6 лютого 2011 року з приводу 140-ліття народження нашої славної української письменниці, літературознавця, перекладачки та громадської діячки.

Хвилиною мовчання в залі вшанували пам'ять Лесі Українки на членкинь Союзу Українок в Оттаві, які відійшли у вічність: п. Михайлюк Т, п. Мусійчук К, п. Мушку І, п. Ганін Г.

Із вступним словом виступила Стадник Марія. "Любов і захист бідних дітей у творах Лесі Українки". Підтверджуючи сказане, 8-річна учениця Погребеник Даруся розказала вірш Лесі Українки "Літо краснеє минуло". Дівчина була подібна до малої Лесі своєю вродою та своїм одягом. До змісту вірша вона намалювала велику картину, на якій відобразила життя дітей. Прекрасно деклямувала цей вірш відповідно ілюстрацій, виконаних нею.

Щира подяка висловлена Дарусі та її батькам - організаторам цього свята та присутніми глядачами. За щире виконання своєї акторської ролі Дарися отримала дарунок.

Продовження біографічного нарису Лесі Українки зробив п. Белкін в супроводі виконання її творів учасниками свята.

Слідували вірші:
"Надія" виконала Вікторія Касіян; "Слово, чому ти не твердая криця", виконав Андрій Ласіян; "Так заридати, щоб почули зорі!" виконала Марія Стадник; "Мрія", виконала Люба; "Contra spem spero" виконала Белкіна Віра; "Досвітні вогні", виконала Яковенко Оля; "До тебе моя Україно", викона Яковенко Микола.

Кожне з цих видань містить докладну її біографію та огляд доробку.

Присутні гості ознайомилися із біографією поетеси Лесі Українки, яка була роздрукована для кожного особисто - англійською мовою і з її фотографіями

Також багато додаткових відомостей розказав учасник свята пан Яковенко Микола - професор кафедри біології, кандидат біологічних наук. Він побував у музеї Лесі Українки в селі Колодяже, Ковельського району, Волинської області, де в дитинстві жила Леся з батьками.

"В її кімнаті стоїть фортепіано, дерев'яний стокик, родинні фотографії, домоткані ковдри, вишивані сорочки із льонового полотна.

Кухня залишилася із повною приналежністю того часу, навіть гарне дерев'яне відро. Перед хатою криниця, а в ній чистенька водиця, яка щедрістю своєю

пригощає, додає сили, настрою і розвесляє..

Яка краса! Яке довічне диво!
Немов у краю, всюди благодать.
Ростуть дві яблуні, травичка й квіти,
Яких весело доглядають діти"

В Україні також вироблені в 2007 р. 200 гривневі копюри грошей, на яких зображено портрет Лесі Українки.

Із щиросердечною подякою виступили членкині Союзу пані Зіна Волохова та п. Литвина Ліда і багто інших гостей цього свята. Референтка Марія Стадник щиро подякувала п. Олегу Белкіну за змістовне висвітлення біографічного нарису Лесі Українки і всім декляматорам поезії поетеси Лесі Українки.

Багато щирих і добрих слів подяки висловлено п. Яковенку за дуже інтересні інформації, якими були задоволені всі присутні в залі.

Нехай Господь Бог благословить всіх нас на добрі справи. Слава Україні!

Марія Стадник
Культ-освітня референтка

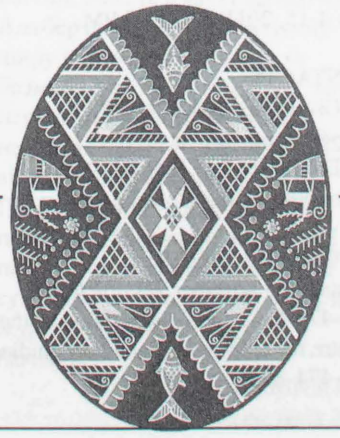

St. Petro Mohyla Institute
UKRAINIAN CULTURAL IMMERSION SUMMER PROGRAM

St. Petro Mohyla Institute is pleased to announce a renewed commitment to its flagship Ukrainian Cultural Immersion Summer Program for high school students. The Institute received many expressions of interest from recent alumni and youth regarding the revitalization of the program. For 37 years the program attracted students from across Canada and the United States. The program is being enhanced based upon community consultations.

Through both formal and informal renewal processes the Institute will be prepared to run a full scale educationally accredited program at the 10, 20 and 30 levels starting in July 2012. Further research and development will take place with regards to the addition of a University level credit available to students who have completed level 30. This includes academic instruction as well as lessons and activities in choir, dance, instrumental music, cooking, art and more.

Cultural programs are essential to the enhancement of Ukrainian Canadian culture. The Institute will be soliciting applications, encouraging volunteerism, and campaigning for funds to facilitate the revival of this program.
For more information and the latest developments visit www.mohyla.ca/cultural.php or call the Institute at 306.653.1944.

St. Petro Mohyla Institute is a non-profit organization, a post-secondary student residence, and a cultural centre. Established in 1916, its founders and residents have played key roles in the development and evolution of many community organizations. Today, the Institute's focus is to promote the continued development of the Ukrainian Canadian culture through programs aimed at youth and young adults.

Contact:
Lucille McInnes
St. Petro Mohyla Institute
1240 Temperance St. Saskatoon, SK S7N 0P1
306.653.1944 summerschool@mohyla.ca

*Once consecrated, the **pysanka** becomes a true Easter egg and it is believed to have the power of bringing God's grace into a household. It is given to friends as a token of respect and love, accompanied with sincere good wishes for health and happiness during the Easter holidays.*

Summer Institute on Social Justice: Teaching the Ukrainian Famine -Genocide (Holodomor) and the Ukrainian Canadian Internment (6 credits)

This special summer institute explores the meanings of social justice, human rights, genocide and totalitarianism within the context of two case studies: one Canadian and one European. The Canadian case study is the internment of Ukrainian Canadians in Canadian prison camps during World War One. The European case study is the Ukrainian famine-genocide of 1932-33, called the Holodomor.

These two events challenge how we think about social justice within the 21st century. An amalgam of history, culture, media, the arts and pedagogy, this course will present a unique opportunity to examine any horrific event within a teaching and learning perspective.

The course will provide a historical context of the two events, beginning with an overview of the history of Ukrainian Canadians and of Ukraine, seen within the broader context of 21st century Canadian and world history. The internment and famine case studies will be examined in depth focusing on content, context, subtexts and pedagogy.

The pedagogy component will be aimed specifically at teachers from Grades k-12, and will examine ways of learning about horrific events, including contemporary technology-based ideas such as webquests, databases, online and mobile teaching methodologies. However, this course is not only aimed at teachers. Others, including graduate students, will have the opportunity to explore content issues, or examine how horrendous events are introduced into the classroom. The course facilitators are Drs. Orest Cap and Denis Hlynka. Both are longtime professors in the Department of Curriculum, Teaching and Learning. In addition to the designated instructors, the course will extensively draw upon content experts, both in person and via teleconferencing from Manitoba and across Canada.

Some of the highlights of the course include:

- An opportunity to view critical documentary films dealing with the Internment and Holodomor.
- A look at why the Canadian government treated minorities as enemy aliens, during World War One, whether Ukrainian, German, or Austrian, and how this extended to the treatment of the Japanese Canadians and others in World War Two.
- A discussion of how Raphael Lemkin, the man who coined the term "genocide", defines that term relevant to the Holodomor.
- An examination of George Orwell's fantasy novel Animal Farm and … a little known fact … how it might be conceived of as a depiction of the Ukrainian famine.
- A study of how these issues fit into the Manitoba school curriculum, presented by curriculum specialists from Manitoba Education.

The institute will be run as a two week 9AM - 5 PM program. Final assignments will be due two weeks after the end of the course. The course is directly aimed at teachers at all levels, but is also relevant to Master's and doctoral students in education, in history, in political studies and students doing advanced work in peace and justice studies.

The Institute is worth 6 credit hours and is a viable component within the PBDE program, as well as for a MEd/PhD program (with advisor's permission), and potentially transferable to other faculties and universities as well. It is hoped that students from across Canadian universities will take advantage of this unique and first time Institute. The course is also available to auditors. Accommodations for the two weeks are available from St. Andrew's College in Winnipeg (204 474 8895).

Grounded in the Faculty of Education, this Summer Institute is supported through grants by the Shevchenko Foundation and the University of Manitoba Innovation Fund, and is assisted by The Centre for Ukrainian Canadian Studies at the University of Manitoba.

DATE:
July 4-15, 2011 9 AM - 5 PM

CONTACTS:
Dr. Orest Cap 204-474-9073
ocap@cc.umanitoba.ca
Dr. Denis Hlynka 204-474-9062
dhlynka@cc.umanitoba.ca

HOW TO REGISTER:
Contact the Summer Session Office 204-474-6963 or 204-474-8008 or the Centre for Ukrainian Canadian Studies 204-474-8907

У світлу незабутню пам'ять нашої дорогої матері, Софії Василишин, яка упокоїлася 16-го квітня, 2002 р. в місті Едмонтоні, Альберта. Висловлюємо нашу щиру вдячність і пошану за безмежну любов і мудрість, яку наша дорога мама постійно надавала нам, та за її невід'ємний вклад в заснування журналу Промінь, який вдержився та процвітає 50 років пізніше. В її пам'ять складаємо пожертву в сумі $100 як нев'янучий вінок на журнал Промінь. Вічна їй пам'ять!

Дочки Даруся Кір і Христина Улян

Please accept this donation of $200. to the Promin press fund in loving memory of my dear sister **Olga (Markowski) Hawrysh**. She passed away January 15, 2011 in Calgary AB and was laid to rest in Saskatoon SK beside her husband Nicholas.

The family mourns the loss of their beloved sister Olga, but she leaves us a legacy of beautiful memories that we shall cherish forever. May she rest in peace. Vichnaya Pamyat!

Kay Keaschuk,
Edmonton, Alberta

Повідомляю, що наша мама і баба, **Ольга Гавриш** відійшьа у вічність 15-го січня, 2011 на 74-му році земного життя.

Похорон відбувся з Катедри Святої Тройці в Саскатуні. Тіло поховано на кледовощі Woodlands де спочивають муж покійної Ольги, Никола і син Денис.

Покійна Ольга залишила в глибокому смутку близьку родину, дочки Надю (Давид), внуків Кенита та Дарію, сестру Катерину Кіящук, брата Михайла Марковського і Петра (Джовн) Марковськоо.

Вічна їй пам'ять!

Дочка Надя Мекдоналд з родиною із пожертвою на Промінь в сумі $100.00

The members of the UWAC, Lesia Ukrainka Branch in Hamilton mourn the recent passing of two active and dedicated members and dear friends -

Stephanie Luby
Olga Procwat

As an everlasting wreath in their memorywe enclose a donation of $100 to the Promin press fund.

Vichnaja Pamyat!

Dobr. Larysa Makarenko, President
Lina Smyrniw, Secretry

Бл. п. Марія Макаренко

У восьму річницю упокоєння нашої улюбленої матері, баби і прабаби Марії Макаренко, яка відійшла у Царство Небесне 10 березн1 2003 р. висилаємо в її світлу пам'ять пожертву в сумі $200, як нев'янучий вінок на її могилу.

Спогади про її незабутню світлу усмішку, сильну беконечну любов, залишається в наших серцях на віки.
Вічна їй пам'ять

Родина Макаренків

In memory of my dear departed sister, the late **Irene Shipowich (nee Kotelko)** of Toronto, Ontario, who entered into eternal rest on November 24, 2010, please accept my donation of $50.00 to the Promin press fund.

May her memory be eternal!

Pauline Osachuk and family
Edmonton, Alberta

As an everlasting wreath in memory of my mother, **Paraska Rawlyck,** enclosed is a donation to the Promin press fund in the amount of $25.0 My mother enjoyed reading the journal.

May her memory be eternal!

Rose Sopatyk
Saskatoon, Saskatchewan

У світлу пам'ять моїх дорогих родичів, **Корнило Гринів** (10 03 1990) і **Агафії Гринів** (07 04 1989), як невянучий вінок на їх могили складаю $50.00 на журнал Промінь з нагоди 50 ліття журналу.

Спіть дорогі тату і мамо, я Вас ніколи не забуду. Вічна їм пам'ять!

Дочка, Маруся Зимовець
Монтреал

Dear Promin Subscribers,

Please review the date on your address label of Promin to ensure that you are not overdue in renewing your subscription. If you are one year or more in arrears please send your subscription renewal accordingly, so that you are up-to-date. The practice of sending renewal letters is a costly endeavour that we would like to avoid. Your cooperation in this respect is greatly appreciated. *os*

Дорогі Передплатники "Променя",

Просимо перевірити дату на наліпці коли ви одержати журнал, щоб упевнити що ваша передплата заплачена до сьогоднішньої дати. Як що ви залегли один рік або більше то просимо відповідно відновляти переплату, щоб вона була сучасна. Висилка листів опівнення є коштовно, і ми хотіли б оминути ці кошта.
Ми оцінюємо ваш позитивний відгук на наше прохання. *ос*

Фундація СУС в Канаді
SUS Foundation of Canada

SUS FOUNDATION OF CANADA

Established in 1965

SUS Foundation of Canada is dedicated to the advancement of education and the preservation of the Ukrainian Culture in Canada. SUS Foundation has funded grants in excess of $1,300,000 to our Institues, Museums, Youth Programs and Children's Camps. Every dollar donated to the Foundation strengthens its ability to increase the funding to your community.

ukestef@yahoo.ca

SUS FOUNDATION OF CANADA
620 Spadina Avenue
Toronto ON M5S 2H4

СИЛА МОЛИТВИ

Життя дарує дні розпуки
Поміж щедротами землі.
Й підносяться до неба руки
Позначені у мозолі,
А з серця линуть щирі звуки
Молитви з сяйвом на чолі.
Тоді розпуку й сум розвіє
Молитви щира теплота,
Що завжди владно чародіє,
Як сила вічна і проста.
І душу стомлену огріє
Глибока віра у Христа!

Олександер Неприцький-Грановський

RELIABILITY Since 1973
athens printing

COMPLETE IN HOUSE SERVICES
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour

PENNY SALE TICKETS
- Tickets of all Kinds
- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Complete Bindery Services
- Layout & Graphic Design
- Also Continuous Forms

DIGITAL IMAGING
BLACK & WHITE FULL COLOUR

1480 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8H 2W9
Tel: 905 549-6719 Fax: 905 549-7645 e-mail: info@athensprinting.ca

RECIPES

Ancient Pysanka Dyes

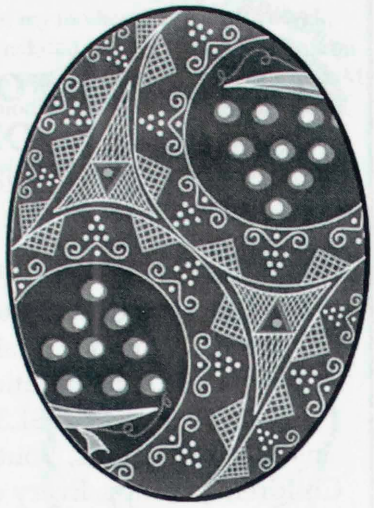

In earlier times, dyes for pysanky were made from only natural substances, rarely used today. Feeling adventurous? Try these recipes....

GREEN: a combination of sunflower seeds and wild elder berries...

DARK YELLOW: walnuts, apples, oak bark...

BRIGHT YELLOW: bark of the wild apple, onion skin, buckwheat husks...

DARK RED: black holly-hock, leaves of the birch tree, moss...

BRIGHT RED: cochineal (carmine), deerhorn, brazoliia (sandalwood)...

BLACK: husks of sunflower seeds, with sulphate of iron, alder bark, the young leaves of the black maple...

75th Anniversary Memories Cookbook

UWAC, Olena Pchilka Branch
Aylsham-Codette SK

$25 each (postage included)

Contact Marilyn Kozun
tel: 306-862-5695
e.m.kozun@sasktel.net

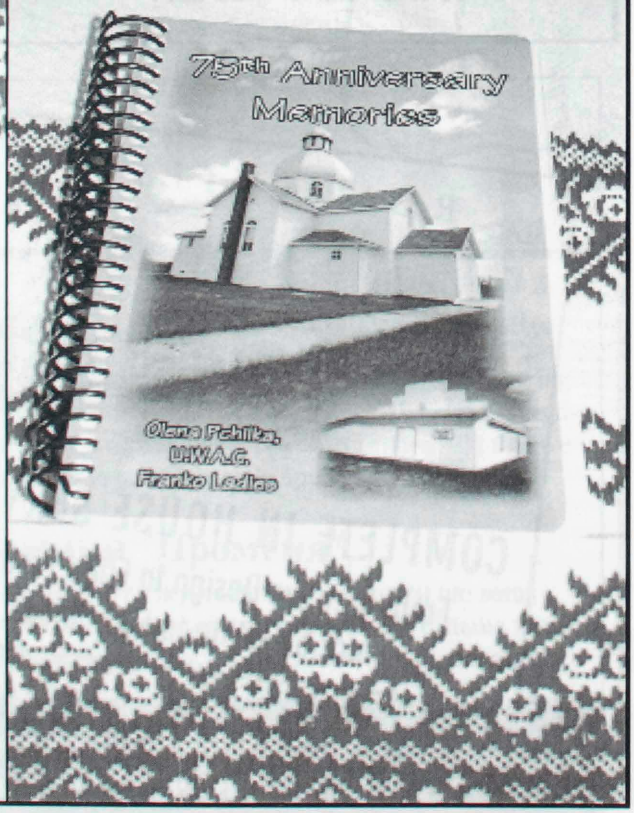

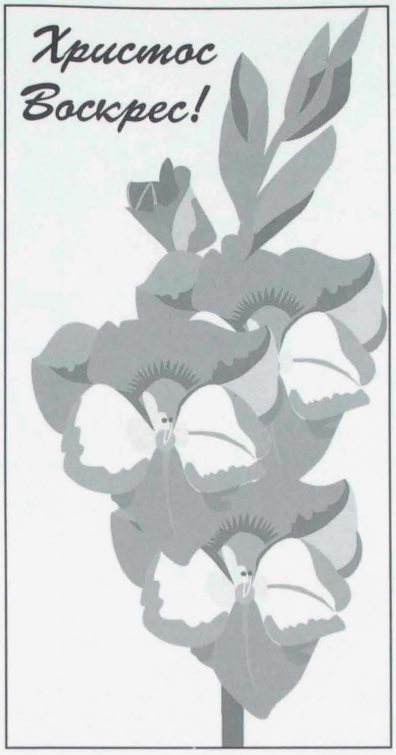

Birchwood
Realty Services Inc., Brokerage

Doris-Ann Masnyk

OWNER/BROKER OF RECORD
MARKET VALUE APPRAISER

416-520-5290

dmasnyk@trebnet.com

Consistent and attentive professional
real estate services

SMITH MONUMENT
COMPANY LTD.

ANDREW LATYSHKO
PRESIDENT

BUS: (416) 769-0674
FAX: (416) 769-5677
TOLL FREE: 1-888-836-7771

349 WESTON ROAD
TORONTO, ONTARIO M6N 3P7

A FAMILY
BUSINESS
SINCE 1919

THE UKRAINIAN CANADIAN
FOUNDATION OF
TARAS SHEVCHENKO

Helping Ukrainian Canadians since 1963

What does the SHEVCHENKO FOUNDATION represent?

- commitment to community
- financial assistance for cultural development
- sound administrative management
- security and stability
- an investment in community growth
- a lasting legacy for future generations

Support the Shevchenko Foundation so it can continue supporting our community!

www.shevchenkofoundation.com
or contact
Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko
202-952 Main Street Winnipeg, Manitoba
R2W 3P4 Tel 1-866-524-5314

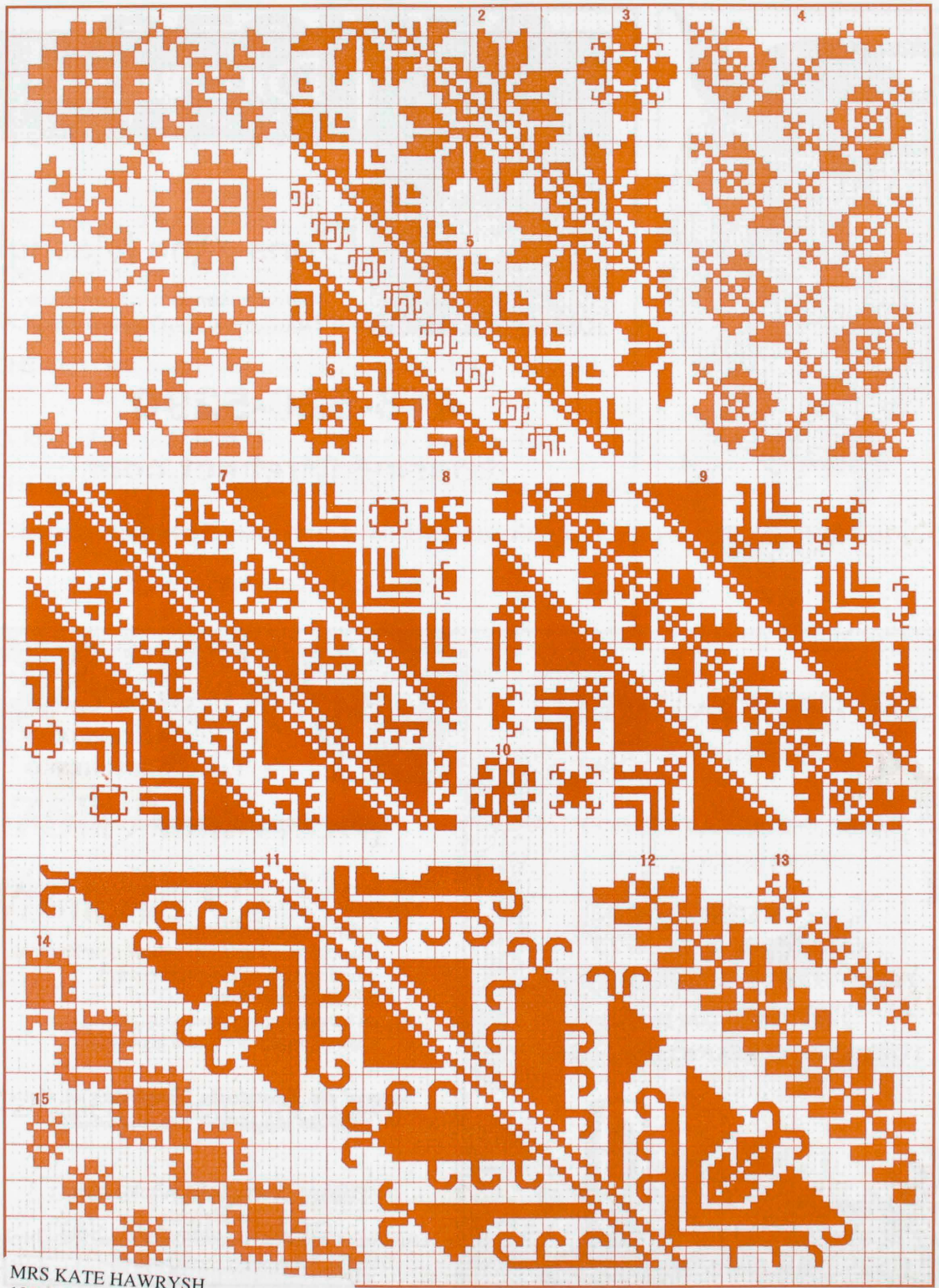

MRS KATE HAWRYSH
13703 BUENA VISTA RD
EDMONTON, AB
T5R 5R5

1602

1-Oct-2011

PM40011733 R09580
Return Undeliverable Canadian Addresses to:
PROMIN
Box 57268, Jackson Station
Hamilton, Ontario,
Canada L8P 4X1